

ธรรมาธิปไตย พระพรหมวชิรญาณ

By thaipost

Created 25 Dec 2554 - 00:00

ที่จริงหลักธรรมในทางพุทธศาสนา คือต้นแบบของการเมืองการบริหารการปกครอง ไม่ใช่พระพูดไม่ได้นะ พระก็มีสิทธิ์พูดได้ พูดโดยหลักธรรม แต่ภาษาพระท่านไม่เรียกว่าประชาธิปไตย เรียกว่า 'ธรรมาธิปไตย' ...อาตมาคิดว่ามันไม่มีทางอื่น จะให้ทหารสั่งก็ได้ ทหารปฏิบัติเขาก็ไม่เอาอีก อำนาจบริหาร ตุลาการ นิติบัญญัติ ตอนนี้ตุลาการจริงหรือเปล่าก็ไม่เชื่อกันอีก นิติบัญญัติก็ไม่เชื่อเขาอีก มันไม่ไว้วางใจกันเลยในสามอำนาจที่มี ...อัปมงคลที่มันเกิดขึ้นโดยฝีมือของมนุษย์ การเบียดเบียนทำลายล้างกัน แย่งอำนาจผลประโยชน์กัน มันร้ายยิ่งกว่าวิกฤติธรรมชาติ วิกฤติทางจริยธรรม ศีลธรรม มันรุนแรงกว่า วิกฤติธรรมชาติที่เกิดขึ้นไม่มีอะไรซับซ้อน แต่วิกฤติทางกิเลส วิกฤติศีลธรรม จริยธรรม มันมีปมมีเงื่อน ถึงขนาดที่ว่าทำความผิดไม่ต้องผิดกฎหมาย ทำความชั่วไม่ผิดกฎหมาย มันมีการปิดบังอำพราง มีวิธีการสลับซับซ้อน

สิ้นปีแล้ว เรื่องไม่ดีทั้งหลายให้มันผ่านไปได้ไหม แล้วมาเริ่มต้นใหม่กัน จะสมานฉันท์กัน จะปรองดองกัน มันไม่มีเวลาที่เราจะทำความชั่วอีกแล้ว มันไม่มีเวลาที่เราจะมัวทะเลกันอีกแล้ว ประเทศชาติมันเสียหายมาก เราเสียเวลากับการที่ไม่ได้รับการพัฒนาให้ชาติ ประชาชนพลเมืองของเราได้อยู่เย็นเป็นสุข ...เรารู้ว่าผลมันมาจากเหตุ ก็รู้ว่ามันมาจากความโลภ ความโกรธ ความหลง ตัณหา มานะ ทิฐิ รู้ว่ามันมาจากการแย่งชิงอำนาจผลประโยชน์กัน ก็พูดอย่างนี้กันมาตั้งนานแล้ว แต่เราก็กังมือไม่ได้ทำลายสิ่งที่เปื้อนเหตุ และเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดอัปมงคลทั้งหลาย วิกฤตการณ์ทั้งหลาย ก็ยังไม่พอสักที ก็รู้กันทุกคนนี่ พอหรือยังละ

พระพุทธเรื่องบ้านเมือง

ในยามที่สังคมเกิดวิกฤติทางจริยธรรม ศีลธรรม ที่รุนแรงและซับซ้อนยิ่งกว่าวิกฤติภัยธรรมชาติ ก็ไม่แปลกที่ พระพรหมวชิรญาณ เจ้าอาวาสวัดยานนาวา กรรมการมหาเถรสมาคม จะออกมาเตือนสติผู้ที่แย่งชิงอำนาจผลประโยชน์ ให้กลับมาสู่แก่นของพุทธศาสนา เพราะไม่ว่าจะปกครองด้วยระบบไหนก็ต้องยึด 'หลักธรรม' 'มงคล' มีใช้ตลอดกาล

เริ่มต้นคุยเรื่องอันเป็นมงคล ในฐานะที่เจ้าคุณพรหมฯ เป็นประธานฝ่ายสงฆ์ให้กับโครงการสวดมนต์ข้ามปี เริ่มต้นดี ชีวิตดี 2554-2555 ซึ่งนอกจากจะเกิดมงคลกับตัวเองแล้ว ยังจะส่งผลด้านบวกให้ประเทศชาติด้วย

"ในอดีตสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ได้เคยเสด็จไปสวดพระปริตรในเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดอุทกภัย มีเรื่องโรคภัยไข้เจ็บ แม้แต่ในเรื่องของการมีญาติพี่น้องเกิดขึ้น เบียดเบียนพระสงฆ์หรือญาติโยม พระพุทธเจ้าก็ไปสวดพระปริตร นั่นก็คือพระพุทธเจ้าแม่เมตตา แต่ว่าในนั้นก็เป็นการให้สติบรรดาเทพารักษ์ ญาติพี่น้องญาติโยมทั้งหลาย บทสวดที่นำมาสวดนั้นจะทำให้ได้โดยสมบูรณ์ ก็ต้องใช้จิตที่เป็นสมาธิที่สงบ ความสงบสามารถที่จะรวบรวมเอาพลังของจิตที่บริสุทธิ์ มาใช้ให้เป็นอำนาจในการที่จะอธิษฐานให้เกิดพลังความศักดิ์สิทธิ์ ให้แก่บุคคลที่ต้องการไม่ว่าจะเป็นใครก็ตาม รวมถึงประเทศชาติบ้านเมืองด้วย"

"การสวดมนต์ข้ามปีทำให้เราได้รับรู้ ได้สติ สติมาปัญญาเกิด ว่าในอดีตปีเก่าที่ผ่านมา ระหว่างที่กำลังสวดมนต์ส่งท้ายปีเก่า เราก็มองดูนาฬิกาว่ากี่โมงแล้ว มีสิ่งใดที่เราต้องทำในคืนนี้ count down เหตุการณ์ที่ผ่านมาในเรื่องของกาลเวลา เรื่องอายุ เรื่องสังขาร และหลายๆ เรื่องที่เราจะคิดถึง และที่สำคัญก็คือ เราจะได้ไม่ต้องไปยึดติดในเรื่องอดีตจนเกินไป บางคนมีความทุกข์ความผิดหวังยังไม่ลืม กว่าจะซื้อรถมาได้คันหนึ่ง ตอนน้ำท่วมก็พัดไปเลย กว่าจะสร้างบ้านมาได้"

มันแล้วไปแล้ว คนที่แต่งงานก็เหมือนกัน มันเลิกไปแล้วก็หย่าแล้วไป นี่คือการคิดในเรื่องของอดีต ในเรื่องของปีเก่าก็เช่นเดียวกัน สิ่งที่ดีๆ มันก็มีในปีเก่า ในโลกนี้มันไม่มีสิ่งเลวร้ายตลอดทุกอย่าง และก็ไม่มีดีทุกอย่าง มีร้อนมีหนาว มีมืดมีสว่าง เราเอามาเป็นข้อคิด จะได้คติธรรมในช่วงส่งท้ายปีเก่าเริ่มต้นปีใหม่เยอะเลย ถ้าเราไม่คิดเราก็ไปเรื่อย ๆ ไปเดินรำไปอะไรต่ออะไร แต่ถ้าเราได้เข้ามาสู่ในแนวธรรมะ เราจะได้ปัญญา

บางทีคนเราอาจจะได้สติได้ปัญญา มันต้องมาจากความทุกข์ก่อน จริงอยู่ความสุขมันไม่ได้ทำอะไรให้แต่ความเหลิง หลงไปตามแสงสี เสร็จแล้วห่มอบเลย เพราะเมาเหล้าเมายา เสียเวลา แต่ในการเข้ามาสงบจิตใจสวดมนต์ ได้ใช้สติปัญญาพิจารณาในธรรมะที่พระพุทธเจ้าได้แสดงไว้ ที่นักปราชญ์ครูบาอาจารย์ได้แสดงไว้มาพิจารณา มันก็ต้องได้ไม่มากนักน้อย ในวันส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่ เราก็มองดูนาฬิกาที่เพิ่มขึ้นเท่าไร พวกที่ไปเสพสุขต่างๆ เกิดพิษภัยที่ไปตามเหล้าอบายมุขเท่าไร มันมองเห็นได้ชัดเลย เพราะฉะนั้นในส่วนหนึ่งที่ได้เข้ามา ทำวันเวลาในวันที่ย่างเข้าสู่ปีใหม่ให้เกิดประโยชน์จึงเป็นเรื่องที่ควรแก่การอนุโมทนาสาธุการเป็นอย่างยิ่ง เราจะได้ทบทวนกันว่า สิ่งที่เราทำเรามีข้อผิดพลาดอะไร"

เจ้าอาวาสวัดยานนาวายืนกระดาดที่ทวนไถลงมือพิมพ์ "มงคล 38 ประการ" เพื่อให้คนไทยได้ใช้แนวทางชีวิตให้ดู

"มงคลก็คือโชคดี ความดี ความงาม ความสำเร็จ ความสุข ความเจริญ ตรงข้ามกับคำว่าอัปมงคล ที่แปลว่าเคราะห์ ความขัดข้อง อุปสรรคปัญหาต่างๆ ความไม่สำเร็จ หายนะต่างๆ ที่เป็นอัปมงคล ความเดือดร้อน ปกติอัปมงคลมันอยู่ในฝ่ายความเสื่อม ความเสื่อมมันเป็นธรรมชาติของกฎไตรลักษณ์ ไตรลักษณ์ก็คือ อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา ความไม่เที่ยง เป็นสภาพที่อยู่ในสภาพเดิมไม่ได้ ความไม่ใช่อัตน นี่ก็คือกฎของไตรลักษณ์ เกิดขึ้น-ตั้งอยู่-ดับไป สิ่งที่เราเห็น สิ่งที่เราสัมผัส เป็นศัพท์ของธรรมะ ท่านถือว่าเป็นเพียงสิ่งสมมติหรือมายา แต่ว่าของแท้มันคือธาตุ 4 ดิน-น้ำ-ไฟ-ลม พอเรามีการปรับปรุง เอามาทำเป็นสิ่งนั้นสิ่งนี้ขึ้นมา เราก็มองมันเป็นนั่นเป็นนี่ แม้แต่ตัวคนและสัตว์ทั้งหลายก็ถือว่าเป็นสิ่งสมมติ สมมติว่าเป็นคนนั่นคนนี่ เป็นชายเป็นหญิง นี่ก็คือศัพท์ทางธรรมะ แต่ว่าที่แท้ในที่สุดแล้วก็กลับไปดั้งเดิม ตายลงไปก็กลับไป ดิน-น้ำ-ไฟ-ลม

นี่คือกฎของธรรมชาติ ไม่ต้องไปทำอะไรมันก็เป็นของมันอยู่แล้ว เรื่องของความเสื่อม ยิ่งถ้าเราไปทำขึ้นมา ไปเพิ่มในส่วนที่มันไม่ดี มันก็เป็นไปเร็วขึ้น เสื่อมเร็วขึ้น เป็นอัปมงคลเร็วขึ้น อย่างเรื่องภัยพิบัติต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นภัยอะไรก็ตาม โดยเฉพาะเป็นฝีมือของมนุษย์ เราที่มีกิเลส ซึ่งก็คือความโลภ โกรธ หลง มันเป็นตัวเหตุตัวปัจจัยต่อเนื่องที่ออกมาเป็นผล เช่น การที่เราไปทำลายธรรมชาติ แต่ภาษาของเราเข้าใจว่าเป็นการพัฒนา เพื่อตามใจเราเพื่อประโยชน์ใช้สอย พอไปเปลี่ยนแปลงมันขึ้น น้ำมันเคยอยู่ในที่ของมัน เราไปเปลี่ยนแปลงก็เท่ากับเราไปพัฒนา แต่ในทางธรรมชาติเขาไม่ได้มองว่าเราไปพัฒนา

แต่เราไปเบียดเบียนเขาไปทำลายเขา ต้นไม้เคยเติบโต เราก็ไปถากไปถาง ไปทำลายป่าทำลายต้นไม้ รากที่เคยอุ้มดินยึดดิน พอไม่มีต้นไม้เวลาฝนตกดินก็ไม่อุ้มน้ำ หรือพอป่าถูกทำลายมากๆ ก็แล้ง เกิดไฟไหม้ ก็เป็นน้ำเป็นไฟเป็นลม นี่คือการเปลี่ยนแปลงที่เป็นไปตามเหตุปัจจัยธรรมชาติ เราอยู่ในโลกเราไปทำลายธรรมชาติ ธรรมชาติเดือดร้อนเขาก็ต้องการที่อยู่ของเขา เหมือนกับเราที่ต้องการที่อยู่ของเรา ต่างคนต่างทำลายกันมันก็มีปัญหา เวลาเราทำลายธรรมชาติเราไม่นึก เราไปทดลองนิวเคลียร์ทดลองปรมาณู มันรุนแรงมาก เพราะฉะนั้นภัยธรรมชาติที่เขาเกิดขึ้นครั้งหนึ่ง เขาก็ไม่คิดว่าเขาจะรุนแรง แต่นั่นก็เป็นพลังของเขา ส่งผลกระทบกับมนุษย์เรา นี่ยกตัวอย่างเรื่องเหตุปัจจัยในทางธรรมะ"

"อัมมกคฺที่มันเกิดขึ้นโดยฝีมือของมนุษย์ การเบียดเบียนทำลายล้างกัน แย่งอำนาจผลประโยชน์กัน มันร้ายยิ่งกว่าวิกฤติธรรมชาติ วิกฤติทางจริยธรรม ศีลธรรม มันรุนแรงกว่า วิกฤติธรรมชาติที่เกิดขึ้นไม่มีอะไรซับซ้อน แต่วิกฤติทางกิเลส วิกฤติศีลธรรม จริยธรรม มันมีปมมีเงื่อน ถึงขนาดที่ว่าทำความผิดไม่ต้องผิดกฎหมาย ทำความชั่วไม่ผิดกฎหมาย มันมีการปิดบังอำพราง มีวิธีการลบล้างซับซ้อน ยิ่งมีความรู้สูงแต่ถ้าขาดธรรมะมันยิ่งร้าย ขาดศีลธรรม จริยธรรม แต่เอาความรู้มันไปใช้ในทางเบียดเบียน ทำลายกัน ยิ่งกว่าคนที่ไม่มีความรู้ คนที่ไม่มีความรู้เขาจะคิดจะพูดอะไรก็ซื่อๆ แต่ถ้าเรามีความรู้แต่ขาดธรรมะ ปากกับใจไม่ตรงกันหรอก ยากที่จะหยั่งรู้ได้ สายน้ำหยั่งได้ น้ำใจหยั่งยาก นี่คือการเรื่องของการขาดศีลธรรมหรืออัมมกคฺ โลกมันมีอยู่ 2 ส่วน คือส่วนตัวและส่วนชาว ส่วนชั่วและส่วนดี บาปและบุญ บุญอยู่ในส่วนของมงคล ในส่วนของความดี เพราะฉะนั้นศาสดาทั้งหลายในโลกนี้ ได้เล็งเห็นถึงความวิบัติ ความหายนะของธรรมชาติของมนุษย์ รวมทั้งนักปราชญ์ทั้งหลาย จึงพยายามเก็บสถิติในเรื่องความชั่วความดีนี้ไว้ แล้วเอาในส่วนของสิ่งไม่ดีนั้นมาสอนว่าอย่าทำเลว แล้วเอาส่วนที่ดีมาสอนให้คนได้ช่วยกันทำ จริงอยู่ในความชั่ว คนชั่วเขาก็อยู่กันได้ในความชั่ว แต่มันก็เบียดเบียนกันทำลายกัน มันทำให้เกิดความทุกข์ความเดือดร้อน สู้ในเรื่องของความดีไม่ได้ ความดีเป็นความเย็น เป็นความยุติธรรม เพราะฉะนั้นศาสดาต่างๆ รวมถึงพระพุทธเจ้าจึงอุบัติขึ้น เพื่อประโยชน์เกื้อกูลและความสุขของปวงชนและชาวโลก จึงนำเอาสิ่งที่ไม่ดีไม่งามมาเปิดเผย ให้รู้ว่าควรละเว้น และเอาสิ่งที่ดีมาเปิดเผย ว่าเป็นสิ่งที่ควรประพฤติปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความสำเร็จความสุขและความเจริญก้าวหน้า"

"เพราะฉะนั้น เมื่อเราพูดถึงว่าอย่างไรเราจึงจะได้รับมงคลชีวิต เราถึงจะเป็นมงคลในโอกาสใดๆ ก็ตามที่เราสามารถที่จะยกมาเป็นวาระ เป็นประเด็นที่จะทำให้เราได้เริ่มต้นในการทำ ความดี และนิยามกันว่าจะเป็นในโอกาสใดๆ ก็ตามที่ถือว่าเป็นโอกาสอันควรของเรา ของพ่อแม่ ของญาติพี่น้อง ของครูบาอาจารย์ เราก็นิยมทำความดีกัน ถ้าเราไม่มีจุดเริ่มต้นที่เราจะยกเหตุการณ์ ยกบุคคล ยกนิยบุคคลที่เราเคารพบูชา ยกมาเป็นเหตุของการที่จะให้เราได้ทำความดีได้ แต่พวกที่ฝ่ายไม่ดีเขาก็มีวันของเขาเหมือนกันนะ วันที่จะไปทำลายอะไรต่างๆ คตินิยมของความเชื่อพระพุทธเจ้านั้นความสำคัญมาก พระพุทธเจ้าสอนในเรื่องมรรค 8 จะเริ่มต้นด้วยสัมมาทิฐิ ก่อน ความคิดเห็นนี้สำคัญมาก ความเห็นต่าง ความเห็นแย้ง ความเห็นผิด อันตรายมากเรื่องความคิด เพราะฉะนั้นท่านถึงให้รับความคิด เริ่มต้นมรรค 8 ด้วยสัมมาทิฐิ

พระพุทธเจ้าเป็นอัจฉริยะจริงๆ เป็นบุคคลมหัศจรรย์จริงๆ ศาสดาทั้งหลายก็เช่นเดียวกัน คือท่านแต่ละท่านได้อุทิศชีวิตทำงานเพื่อปวงชนชาวโลก พระพุทธเจ้าเป็นมหาบุรุษที่อัจฉริยภาพมาก ทั้งชีวิตนี้เราเรียนยังไม่จบเลย ความรู้ที่พระองค์ได้ทรงสั่งสอน 45 พรรษา พระไตรปิฎก 84 ,000 พระธรรมขันธ์ เราสรุปย่อเหลือ ศีล สมาธิ ปัญญา ศีลคือข้อห้าม ไม่ให้ละเมิด ไม่ให้เบียดเบียนกัน ถ้าเราปฏิบัติได้ตามนั้นเราก็เป็นผ้าขาว แต่ต้องเติมธรรมเข้าไปด้วยกัน ศีลกับธรรม ไม่เบียดเบียนก็ต้องมีเมตตา ธรรมะพระพุทธเจ้ามีทั้งขั้นพื้นฐานสำหรับคนสามัญทั่วไป และสำหรับคนระดับกลาง ระดับสูง ระดับสูงก็คือคนที่พ้นโลกแล้ว ส่วนคนที่อยู่ในโลกยังทำบาปทำกรรม ก็เป็นปุถุชนหนาด้วยกิเลส แต่ถึงแม้ว่าหนาด้วยกิเลสแต่เราสามารถพัฒนาได้ พระพุทธเจ้าไม่ได้เอาตอมาวบชนะ ท่านเอาคนที่ยังมีกิเลสอยู่มาวบชนะ บวชเพื่อจะฝึกหัดเพื่อจะขัดเกลากิเลส บรรดาพระสงฆ์ทั้งหลายอยู่ในขั้นของการขัดเกลากิเลส ใครจะประพฤติดีมากน้อยแค่ไหนก็จะได้ผลสมควรแก่การปฏิบัติ แม้แต่โยมก็เหมือนกัน ภิกษุ ภิกษุณี อุบาสก อุบาสิกา ใครสามารถปฏิบัติได้แค่ไหน มันต้องประกอบทั้งเหตุและปัจจัยที่ต้องดำเนินอยู่ต่อเนื่อง ถ้ามีเหตุแต่ขาดปัจจัยก็ไม่ได้ผล หลักพุทธศาสนาเป็นวิทยาศาสตร์เลย"

"ถามว่าอย่างไรชีวิตปี 2555 จึงจะเป็นมงคล มงคลไม่ได้เกิดขึ้นจากสิ่งศักดิ์สิทธิ์ดลบันดาล ความเชื่อถือของบุคคลในลัทธิศาสนาใดๆ ที่นิยามกันว่ามีพรอันพรพระพรหม นั่นเป็นแต่เพียงสมมติเฉยๆ เพื่อให้เกิดความรู้สึกที่ดีว่า มีสิ่งนั้นสิ่งนั้นมาช่วยให้เราได้ยึดเหนี่ยว แต่ว่าถ้าเพียงให้เป็นสื่อ ไม่ใช่ให้หลงมกยจนกระทั่งคิดว่าตัวเองไม่มีศักยภาพ ไปหลงเชื่อว่าอำนาจภายนอกจะดลบันดาลให้เราได้ แต่ถ้าเราได้ใช้สติความระลึก ใช้ปัญญาความเข้าใจตามความเป็นจริงแล้ว เอาศรัทธามาปรับ ศรัทธามันยังกลางๆ ยังเป็นมิจฉาศรัทธาได้นะ เพราะฉะนั้นต้องเป็นสัมมาศรัทธา

ความเชื่อในสิ่งที่ถูกต้องดีงาม เชื่อว่าทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว เชื่อตามผลแห่งกรรม หลักธรรมพุทธศาสนาเป็นหลักธรรมวิทยาศาสตร์ เพราะฉะนั้นในเรื่องของมงคลก็เช่นเดียวกัน เมื่อก่อนจะพูดถึงมงคล คนจะสงสัยว่าทำอะไรจะแสวงหามงคล โอ๊ยจะไปเอาไม่มงคล 9 เอาโน่นเอานี้หาสิ่งมงคล พระพุทธเจ้าก็ไม่ได้ไปแต่ต้องเขาที่เชื่อในเรื่องของวัตถุมงคล แต่ว่าพระพุทธเจ้าจะสอนเน้นไปในเรื่องธรรมมงคล ว่ามงคลนั้นจะเกิดขึ้นได้ด้วยการปฏิบัติทั้ง 38 ประการนั้น ส่วนจะได้แค่ไหนก็ถือว่าเป็นขั้นประถม มัธยม อุดมฯ"

ต้องยอมรับว่าปีที่ผ่านมา มีสิ่งอัปมงคลเกิดขึ้นกับประเทศมากมาย ปีหน้ายังมีวิกฤติอะไรที่เราต้องเตรียมรับมือ

"ก็มีการเตือนการกล่าวถึงในเรื่องของการดำเนินชีวิต แต่ส่วนใหญ่แล้วพวกเราถ้ายังไม่เห็นโรงศพก็ไม่หลั่งน้ำตา เราจะไปแก้ที่ปลายเหตุกัน เราก็รู้ว่าผลมันมาจากเหตุ ก็รู้ว่ามันมาจากความโลภ ความโกรธ ความหลง ตัณหา มานะ ทิฐิ รู้ว่ามันมาจากการแย่งชิงอำนาจผลประโยชน์กัน ก็พูดอย่างนี้กันมาตั้งนานแล้ว แต่เรายังไม่ได้ทำลายสิ่งที่เป็เหตุ และเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดอัปมงคลทั้งหลาย วิกฤตการณ์ทั้งหลาย ก็ยังไม่พอสักที ก็รู้กันทุกคนนี่ พอหรือยังล่ะ ที่พระเจ้าอยู่หัวรับสั่งว่าพอเพียงๆ แต่ไม่ได้หมายความว่าเอาแค่นี้พอแล้ว แต่ว่าให้คุณทำความเต็มความสามารถ แค่นั้นแค่นั้น สมมติว่าคนหนึ่งเขาหาเงินได้ปีละล้าน แต่เขาไม่พอ เขาต้องการใช้เงิน 100 ล้าน ก็คอร์รัปชั่นหรือทำอะไรก็แล้วแต่ที่ได้มาโดยไม่สุจริต นี่ก็ไม่พอเพียง

ขยายผลไปถึงผู้ที่ทำงานบริหารบ้านเมืองในส่วนต่างๆ ตั้งแต่ราชการไปถึงสูงสุด ทำอย่างไรมันถึงจะทำให้เราได้มีจิตสำนึกในสิ่งที่ดี สิ่งที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้สอนไว้ก็ดี สิ่งที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงพระกรุณาพระราชทานพระบรมราโชวาท ไม่มีอะไรที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวไม่พระราชทานเลย ถ้าเป็นพระเจ้าแผ่นดินประเทศอื่นไม่ต้องทำงานขนาดนี้ จะใช้ธรรมาภิบาลก็ได้ แต่เห็นไหมพระเจ้าอยู่หัวทรงใช้ดินสออยู่เลย ทำให้เป็นแบบอย่าง พวกเราต้องหันกลับมา ไม่ใช่ไปกระโดดโลดเต้นตามกระแสสังคม วัตถุนิยม ส่วนใหญ่เราจะมาแก้ปัญหาก็ปลายเหตุ เพราะฉะนั้นถึงบอกว่าถ้าเราสามารถเริ่มต้นปีใหม่ด้วยการคิดดี พูดดี ทำดี เริ่มให้จริงๆ จังๆ ไม่ใช่เพียงวาจากรรมแห่งความจงรักภักดี ต้องลงมือทำ"

ผู้นำต้องเป็นตัวอย่างด้วย

"ดูอย่างพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงบำเพ็ญพระองค์เป็นตัวอย่างอยู่แล้ว ทุกคนที่อยู่ในส่วนของผู้มีอำนาจ อำนาจคืออะไร อำนาจคือที่มาของผลประโยชน์ ผลประโยชน์ก็คืออำนาจ มีอำนาจเพื่อผลประโยชน์ มีผลประโยชน์เพื่ออำนาจ มันวนอยู่อย่างนี้ แลกไปแลกมาอย่างนี้ แต่จะจัดระบบอย่างไร อาตมาเคยไปใช้ชีวิตอยู่ยุโรปอยู่อเมริกา ประชาชนบ้านเขาไม่ได้มีความแตกต่างเหมือนเรา ของเรามันมีความแตกต่างระหว่างคนจนคนรวย แต่เขาเท่าๆ กัน แต่เรานี่ชนาคนจนๆ ใช้ของดีๆ ทั้งนั้นเลย แต่เมืองนอกของที่ใช้ๆ อยู่มาตรฐานเท่ากันหมด เรายังเรียนมหาวิทยาลัยไม่จบรู้จักหมดแล้วแบรด์เนมยี่ห้ออะไรๆ และก็ไปแสวงหาในทางที่ผิด นี่เราเป็นอะไรกัน เพราะบ้านเราไม่ได้เคารพตัวเอง ไม่ได้เคารพศักดิ์ศรีของความเป็นไทย สมัยจอมพล ป. เราเคยมีประเพณีนิยมใช้ของไทย ขณะนี้ลองไปศึกษาประเทศเกาหลีใต้สิ เขากำลังแข่งกับญี่ปุ่นกับอเมริกาในทุกด้าน โดยเฉพาะด้านวัฒนธรรม น่าศึกษามาก ไม่ใช่ว่าอาตมาจะจ้องว่าแต่ประเทศไทย แต่มันกลัวเหลือเกินว่าตายไปแล้วเกิดมาอีกชาติ เรายังเป็นอย่างนี้อู้อ้อหรือเปล่า"

คนไทยอยู่กับความขัดแย้งแตกแยกมาหลายปี แต่ส่วนใหญ่ยังมีความหวังว่าจะกลับคืนสู่ความสงบ สามัคคี

"ถ้าเรารู้ว่าอะไรจะเกิดขึ้น เช่น บรรดานักพยากรณ์ทั้งหลาย ไม่ว่าจะเป็นด้านโหราศาสตร์หรือด้านธรรมิวิทยา ที่ออกมาพยากรณ์กันเรื่องภัยธรรมชาติ พอเรารู้แล้วเราก็ต้องเตรียมตัวระมัดระวังสิ นี่ไม่ใช่รู้แล้วก็ยังไม่ยอมกัน ยอมแบบไม่ยอม ใครจะได้มากได้น้อย อาตมาเสียดายนะทรัพยากรบุคคลของไทยเราไม่ได้ต่อยกว่าฝรั่งทั้งหลาย แต่ละคนนี่ไม่ใช่ธรรมดา แต่คนไทยเราพอมันรวมกันเราตาย แยกกันเราอยู่ รวมกันไม่ได้เลย มันไปติดอยู่ที่เรื่องอำนาจผลประโยชน์ ตัวกิเลสมันเอง ไม่ไว้ใจกัน คิดแต่ว่าใครจะได้มากได้น้อย อย่างที่ท่านพุทธทาสบอกว่า ตัวกูของกูมันมาก มันยึดมัน ถ้าเราไม่ติดในเรื่องฐานะ แบ่งปันกันช่วยเหลือเกื้อกูลกัน เห็นทุกคนเป็นญาติพี่น้อง ไม่แย่งชิงอำนาจผลประโยชน์กัน แต่นี่ทุกวงการมันเป็นหมด ใครมีเมียสาวได้สาวเอา ถึงเวลาได้กูต้องเอา ทั้งๆ ที่มันไม่ควร บอกอย่าเลยก็ยังไม่ฟัง

สิ้นปีแล้ว เรื่องไม่ดีทั้งหลายให้มันผ่านไปได้ไหมแล้วมาเริ่มต้นใหม่กัน จะสมานฉันท์กันจะปรองดองกัน มันไม่มีเวลาที่เราจะทำความชั่วอีกแล้ว มันไม่มีเวลาที่เราจะมัวทะเลาะกันอีกแล้ว ประเทศชาติมันเสียหายมาก เราเสียเวลากับการที่ไม่ได้รับการพัฒนาให้ชาติ ประชาชนพลเมืองของเราได้อยู่เย็นเป็นสุข ทุกวันนี้ภัยธรรมชาติมันไม่ใช่เพิ่งจะเกิด มันเกิดมาหลายครั้งหลายหนแล้ว พระเจ้าอยู่หัวก็ทรงมีพระราโชบายให้ตั้งแต่ปี 2538 ทำอย่างนั้นๆ แต่ก็ไม่ได้ทำกัน เราก็เปลี่ยนกันบ่อยเหลือเกินรัฐบาล มันขาดความเชื่อมั่นในการที่จะทำการพัฒนา คนต่างชาติเขาเห็นอย่างนี้จะกลัมาได้อย่างไร พระเจ้าอยู่หัวเคยรับสั่งไว้ว่าพอแล้วนะคอร์ปชั่น ประเทศมันทรุดขนาดนี้แล้ว ก็ยังทำกันอีก หนักกว่าเดิมอีก"

เป็นไปได้ยากที่จะปรองดอง เพราะแต่ละฝ่ายก็รับเงื่อนไขกันไม่ได้

"ก็ต้องไปหาทาง เดินเข้าไปพบกันคนละครั้งทาง ใครเสียก็เสีย มันต้องยอมกัน อย่างจงเวรกัน เรายังสงบด้วยการจงเวร-กัฏฐ์ คนไทยส่วนใหญ่เป็นชาวพุทธ เรียนธรรมะก็รู้กัน แต่มันไม่ได้ปฏิบัติกัน ไม่ยอมปล่อยอำนาจผลประโยชน์ รู้ทั้งนั้นไม่ใช่ไม่รู้ เขาบอกว่าเราเก่งแต่ว่าทกรรม รู้แต่ไม่ทำ แล้วจะทำอย่างไร ตราบใดที่เรายังเป็นอยู่อย่างนั้นบ้านเมืองมันไปไม่ได้ เราขาดในเรื่องของศีลและธรรมด้วย มีคำอยู่ 2 คำที่เราใช้กันแต่ไหนแต่ไรมา ในการบริหารแผ่นดินบริหารประเทศชาติบ้านเมือง คือเรื่องพระเดชและพระคุณ พระเดชคือระเบียบวินัย ก็ไม่มีอีก ระเบียบวินัย เรามีแต่พระเดชคือปฏิวัติเลย แต่พระเดชก็คือกฎหมาย ระเบียบวินัยให้มันเป็นมาตรฐาน ไม่ใช่สองมาตรฐานหรือหลายมาตรฐาน หรือไม่มีมาตรฐาน ส่วนพระคุณก็คือเรื่องความยุติธรรม ความเป็นธรรม หรือความเมตตา มันก็ต้องมีทั้งสองอย่าง ธรรมะของผู้นำก็ต้องใช้"

หากไม่จงเวรตามหลักธรรมะ การล้างความผิดทั้งสองฝ่ายน่าจะเป็นทางออก

"เป็นทางออก ต้องยอมกัน เอาใจใส่ละ จะยอมกันหรือจะฆ่ากันเลย ปล่อยฆ่ากันเลยไหม มันทำไม่ได้ เราคนไทยด้วยกัน ที่มักจะพูดกันบอกว่า เมื่อก่อนประเทศไทยปกครองด้วยระบบราชาธิปไตยมาตั้งแต่ตั้งประเทศสยาม มาเปลี่ยนแปลงมาเป็นประเทศไทยเมื่อสมัยจอมพล ป.นี่เอง เมื่อก่อนพระเจ้าแผ่นดินปกครองโดยทศพิธราชธรรม แต่ราษฎรมาปกครองไม่ได้เอาทศพิธราชธรรมมาด้วย เอาแต่พระเดชมา บางคนก็ตั้งบางคนก็หย่อนจนเกิดหลายมาตรฐาน ก็เกิดวิกฤติการเมืองขึ้น"

แต่สังคมก็จะเกิดคำถามว่า คนทำผิดไม่ต้องรับโทษ-กฎหมายไม่ศักดิ์สิทธิ์

"ตอนนี้เราต้องหันกลับมาสู่จุดที่ว่า ขณะนี้ประเทศไทยเราปกครองด้วยอะไร ถ้ากลับไปที่เราเดิมปกครองโดยระบบราชาธิปไตย ก็แล้วแต่พระเจ้าอยู่หัว เอาจริงกลับไปเหมือนเดิมก็ได้ แต่ถ้าเรายังปกครองอยู่ในระบบประชาธิปไตย ก็นำหลักประชาธิปไตยมา ตอนนี้เขากำลังคิดกันอยู่ว่าไม่เอา ส.ส.มาลงมติว่าจะทำอย่างนั้นอย่างนี้ หรือลงมตินิรโทษกรรม แต่ต้องการประขามติจากประชาชน เอาจริงก็ทำเลย ให้มันเอาอะไรสักอย่างหนึ่ง เป็นหลักคิดเป็นหลักปฏิบัติเท่านั้นเอง ต้องหาทางออกให้ประเทศชาติ ต้องหาทางออกให้ส่วนรวม มันต้องคิดกัน ประเทศไทยไม่ใช่กระจอก คนมีความรู้ตั้งเยอะแยะทำไมไม่ทำกัน จะให้พระเจ้าอยู่หัวลงมาหรือ พระองค์ท่านลงมา ก็หาว่าพระองค์ท่านอยากจะเป็นราชาธิปไตย ไม่ลงมา ก็บอกเป็นพ่อเป็นแม่ไม่เห็นดูแลบ้านเมือง พระองค์ท่านลงมาเข้าข้างไหนก็ได้ เราต้องนึกถึงหัวอกของพระองค์ท่าน นี่จะมาขอให้พระองค์ท่านตัดสินใจได้อย่างไร มันไม่ใช่ระบบราชาธิปไตย มันเป็นระบบประชาธิปไตย ก็ว่ากันลึกลงไปก็เอา และพระองค์ท่านไม่ได้ว่าอะไรนี่

ก็ทะเลาะกันเองนี่ ลูกทะเลาะกัน ลูกแย่งของกินของใช้กัน เปรียบเทียบง่าย ๆ เพราะฉะนั้นอย่าไปยุ่งกับพระองค์ท่านเลย ในเมื่อระบอบมันมาอย่างนี้ ไปขอพระองค์ท่านว่าอยากจะเป็นประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข จะทำอะไรก็ทำมันเสียเวลานานแล้ว แต่ในความคิดว่าจะปรองดองนั้น วิธีปรองดองก็มีความคิดต่าง แต่ไม่ต้องสนใจคนไหนพรรคไหน เอามติประชาชนเลย ใครจะทำอะไรก็ลองไปทำดู ถ้าได้ประชามติออกมาว่าจะทำอะไรก็เอาตามนั้น"

ตรงนี้แหละที่ยาก เพราะตั้งใครมาตั้งต้นกระบวนการประชามติ ก็จะถูกดิสเครดิตว่าเป็นคนของฝ่ายนั้นฝ่ายนี้

"อย่าให้ใครเป็นคนบงการว่าทำอย่างนั้นอย่างนี้ แต่ว่าหนึ่ง สอง สาม ลงประชามติเลย เอาตามนั้นเลย อาตมาคิดว่ามันไม่มีทางอื่น จะให้ทหารสั่งก็ได้ ทหารปฏิวัติเขาก็ไม่เอาอีก อำนาจบริหาร ตุลาการ นิติบัญญัติ ตอนนี้ตุลาการจริงหรือเปล่านั้นก็ยังไม่เชื่อกันอีก นิติบัญญัติก็ไม่เชื่อเขาอีก มันไม่ไว้วางใจกันเลยนี่ในสามอำนาจที่มี ทางออกมันมีอยู่ทางนี้เท่านั้น การที่พวกเรามาถามอาตมา ความจริงมันก็เสี่ยง ๆ นิดหนึ่ง มันเป็นการเมือง แต่มันเป็นเรื่องต่อเนื่องกันกับเรื่องมงคลสำหรับชีวิตในปีใหม่ของคนไทยทุกคน บังเอิญไปเกี่ยวข้องกับเรื่องความอยู่รอดของประเทศ ความอยู่เย็นเป็นสุขของบ้านเมือง มันก็คือเรื่องการปกครอง ก็คือการเมือง มันเกี่ยวข้องกันอยู่ ที่จริงหลักธรรมในทางพุทธศาสนาคือต้นแบบของการเมืองการบริหารการปกครอง ไม่ใช่พระพุทธไม่ได้นะ พระก็มีสิทธิ์พูดได้ พูดโดยหลักธรรม แต่ภาษาพระท่านไม่เรียกว่าประชาธิปไตย เรียกว่าธรรมาธิปไตย เพราะว่าท่านมีหลักอรรถาธิปไตย โลกาธิปไตย และกัธธรรมาธิปไตย

อรรถาธิปไตยคือเผด็จการ โลกาธิปไตยเขาไปเทียบได้เป็นประชาธิปไตย ซึ่งโลกาธิปไตยชาวโลกเป็นใหญ่มันก็ยังไม่ต้อง เพราะว่าในหลักของโลกาธิปไตยหรือประชาธิปไตย ถ้าคนส่วนใหญ่กินหลักก็ต้องบอกว่าดี แต่บางทีมันไม่เป็นธรรม เพราะฉะนั้นหลักของพระพุทธเจ้าคือธรรมาธิปไตย ส่วนใหญ่เห็นว่าความถูกต้องคืออะไร ก็เอาหลักนั้นมาเป็นความถูกต้อง อาตมานี้มีทุกพรรคการเมืองมา เพราะอาตมาไม่ใช่คนของพรรคไหน เราเป็นพรรคธรรมาธิปไตย เราอยู่กับหลักธรรมพระพุทธเจ้า หลักว่าอย่างไรก็ว่าตามนั้น"

โหราคุณโลบาย

เจ้าคุณพรหมา ถือเป็นผู้ใหญ่ที่มีลูกศิษย์ลูกหาทางการเมืองทั้งฝ่ายค้าน-รัฐบาล ยังไม่นับข้าราชการและนักธุรกิจ ที่ต่างก็แวะเวียนไปพบไม่เคยขาด ว่ากันว่าหากท่านทำนายทายทักอะไรแล้วต้องหยุดฟัง เพราะแม่นยำยิ่งนัก

"ก็มีมาตลอด มาทุกยุคสมัย ตั้งแต่สมัยจอมพล ป.เรื่อยมา จอมพลสฤษดิ์ ก็รู้จักคุ้นเคยกันเรื่อยมา ไม่ใช่แค่อาตมา แต่พระผู้ใหญ่จะมีมาถึงเราก็มีความคิดเห็นว่าจะเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ ปรัชญาหรือกัน ถ้าสมมติว่าเราไม่ได้ปรัชญาหรือกันอย่างนี้จะหนักกว่านี้อีก บางครั้งบางครั้งอาตมาก็ขอร้องกัน มันจะไม่ยอมกัน ลองเปรียบเทียบดูสิ ฟันธงในครอบครัวที่แย่งมรดกกัน มีใครยอมผิตบ้าง อันนั้นมันมาจากอะไร มาจากความโลภ โกรธ หลง ตัณหา มานะ ทิฐิ เมื่อไหร่เราจะทำลายทิฐิมานะ ความเห็นแก่ตัวให้มันเหลือน้อยที่สุด ให้เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมประเทศชาติบ้านเมืองเป็นสำคัญ ทำไมสมัยพระพุทธเจ้าทรงสอนเรื่องทาน การเสียสละ การแบ่งปัน เอาแค่ 3 ข้อนี้ ทาน-ศีล-ภาวนา เรายังไม่ทำกันเลย การให้มันทำลายความตระหนี่ ความเห็นแก่ตัว พระพุทธเจ้าวางหลักไว้เป็นสิ่งที่ดีมาก มีแนวทางปฏิบัติอยู่แล้ว แต่เราไม่ทำกัน"

ผู้นำของไทยกับความเชื่อเรื่องเสริมบารมีแยกกันไม่ออก และมักจะขอให้พระผู้ใหญ่ที่มีชื่อเสียงช่วยทำพิธีอยู่เป็นประจำ

"ตามหลักแล้ว มงคล ความสำเร็จ ความเจริญ มันมาจากกรรมดี ส่วนกรรมไม่ดีก็เป็นอัมงคล เป็นเคราะห์ เป็นความเดือดร้อน แต่ทุกโลกใบนี้ในการทำให้นคนมีจิตสำนึกให้เกิดสติขึ้นมันต้องมีอุปาวีธี เช่นเมื่อก่อนก็สนใจเรื่องโหราศาสตร์ นอกจากไม่เชื่อแล้วยังต่อต้านด้วย แอนตีพระหมอดูพระพรหมนันทน์ เพราะโดยหลักจริงๆ กรรมสำคัญที่สุด แรงอะไรไม่เท่ากับแรงกรรม แต่เราจะผันเรื่องอัมงคลให้เป็นมงคลก็ด้วยการเตือนสติ สมมติเขาไปดูดวงมาว่าดวงไม่ดี อยาจะทำบุญทำให้เกิดสิริมงคล ก็ต้องให้อุปาวีธีที่จะทำให้เพื่อจะได้เป็นการเตือนสติว่า ตั้งแต่นั้นเป็นต้นไปให้ระวังนะ มันก็ได้ผลคือเกิดความระมัดระวังตัว ไม่ว่าจะเป็นการดำเนินชีวิตหรือการลงทุน มันก็จะเบาลง นี่ก็เป็นอุปาวีธีทำให้คนได้ละความชั่วทำความดีหันมาตั้งสติระมัดระวัง"

"เมื่อขณะที่ยังเป็นเนร มีหมอดูมาดูสิว่าเนรจะสอบตกไหม อาตมาก็บอกดูไปทำไม ถ้าดูหนังสือก็สอบได้ ไม่ดูหนังสือมันก็สอบตก แต่ว่าในขณะนั้นอาตมาเรียนเก่งในชั้น เวลาครูไม่อยู่อาตมาจะต้องไปสอนพระสอนเนรแทน เอ๊ะเราจะสอบตกได้ไง พอถึงปลายปีสอบตกจริงๆ แต่ก็คิดว่าหมอดูเดาแม่น คนที่ไม่เคยสอบตกแล้วตกนี้จะเสียใจมาก อาตมาก็เหมือนกัน คิดว่าจะสึกดีไหม บุญบวชเราไม่มี แม่บอกว่าอย่าสึกเลย ก็เลยไปหาซื้อหนังสือมาอ่าน มีทั้งประวัติศาสตร์ กวีนิพนธ์ ตำราโหราศาสตร์ อ่านไปอ่านมาเอ๊ะเราตกเกณฑ์ไม่ตีนี้ ตำราว่าอย่างนี้ ก็พอดีมีพระบวชใหม่มาบอกดูให้หน่อย บังเอิญพระองค์นั้นกำลังจะสึกออกไปแต่งงาน อาตมาก็ดู บอกหลวงพี่ดวงกำลังเคราะห์ร้ายนะ อย่าซื้อเงินทองของรักนะ ตามเกณฑ์บอกอย่างนี้ ท่านก็บอกเคราะห์อะไร ผมสึกไปก็จะแต่งงาน ปีนั้นปรากฏว่าเกิดกบฏแมนฮัตตัน หลวงพี่ที่บวชเขาเป็นทหารเรือก็สึกไปเรามาเจอกันอีกครั้งเขามายกบฏฯ ทายแม่นนะ ผมไม่ได้แต่งงานหรอก คู่หมั้นตายแล้ว ตอนกบฏระเบิดมันลง แล้วแกก็ถูกตั้งข้อหาว่าเป็นกบฏกระเซอะกระเซิงไปอยู่รัฐประหาร หลังจากนั้นเขาก็พาเพื่อนมาดู ไม่ได้เป็นเรื่องเป็นราวหรอก แต่ก็ศึกษาเพิ่มเติมมาเรื่อยๆ มา แต่เราก็มองไม่ถึงมลาย ถือว่าเป็นศาสตร์ลึกลับอย่างหนึ่ง และเอามาใช้เพื่อเป็นข้อเตือนใจ ถ้าช่วงไหนดวงดีก็รับทานะ ถ้าดวงไม่ดีก็ต้องระมัดระวัง ไม่ได้เอามาเป็นสิ่งยึดเหนี่ยวเป็นเรื่องมลาย เพราะคิดอยู่เสมอว่าถ้าดวงดีถ้านักเรียนไม่ดูหนังสือสอบได้ไง แต่มันก็มีบางคนเวลาดวงไม่ดีพูดดีๆ ก็หาว่าไปด่าเขา เวลาดวงดีไปด่าเขาแท้ๆ เขายังบอกว่าไปสอนเขา อย่างนี้เป็นเรื่องที่ภาษาจีนเขาบอกว่า เฮงกับเก่ง ต้องประกอบกัน เหตุดี บังจยดี ผลออกมาดี มันเป็นอย่างนั้นจริงๆ"

แล้วถ้าผู้นำเฮงแต่ไม่เก่ง บ้านเมืองจะมีความหวังหรือ

"การบริหารบ้านเมืองมันไม่ใช่ง่ายๆ เรื่องใหญ่ มันไม่เหมือนบริษัทส่วนตัว ไม่เหมือนครอบครัว มันเป็นเรื่องของส่วนรวมทั้งประเทศทั้งหมด เพราะฉะนั้นการทำอะไรมันต้องทำร่วมกันหมด แต่องค์ประกอบของแต่ละรัฐบาลมันไม่เหมือนกัน แล้วแต่สภาพแวดล้อม แล้วแต่ศักยภาพขององค์ประกอบของรัฐบาลนั้นๆ เป็นอย่างไร เพราะฉะนั้นในเรื่องเหล่านี้จะไปโทษนายกา คนเดียวไม่ได้ มันทำงานร่วมกันเป็นทีม และศักยภาพจริงๆ ของท่านนายกา ท่านเป็นนายกา จริงหรือเปล่า เราก็ต้องรู้ ความจริงพวกเรารู้ว่ามันเป็นอย่างไร แต่โดยรวมแล้วก็คือ ร่วมกันในการที่จะบริหารประเทศชาติบ้านเมืองในนามของพรรคเพื่อไทยและพรรคร่วม ที่จะไปควบคุมการบริหารจัดการในระบบราชการทั้งหลายทั้งปวงก็ขึ้นอยู่กับศักยภาพของพรรคเพื่อไทยกับพรรคร่วมรัฐบาล จะมาบอกว่าเป็นเพราะนายกา หลงอย่างเดียวก็ไม่ได้ นายกา ชายที่แล่วมาก็คือเหมือนกัน ก็คนแล่วนายกา ชาย โดนปฎิวัติสารพัดอย่าง นายกา ยิ่งลักษณ์พอขึ้นเวที่ยังไม่ทันตั้งตัวโดนชกแล้ว ประสบการณ์-วัยทำงานได้ขนาดนี้ก็นับว่าเก่ง เหมือนร้านข้างเวทีมวย เขียวให้ต่อยอย่างนั้นอย่างนี้ ลองขึ้นไปเองสิแล้วจะรู้"

ทราบกันดีว่า พระพรหมวชิรญาณคุ้นเคยกับครอบครัวคุณหญิงพจมานมาตั้งแต่รุ่นพ่อ (พล.ต.ท.เสมอ ดามาพงศ์) จึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่นายกา ยิ่งลักษณ์จะเคยมาพบ

"มาก่อนที่ยังไม่ได้เป็นนายกา หลังจากเป็นนายกา แล้วไม่ได้มา"

ลือกันว่าเพิ่งจะมาเมื่อ 6 ธ.ค.

"ไม่ได้มา แต่เราทำพิธีเพื่อประเทศชาติบ้านเมืองอยู่ตลอดเวลาให้สามารถผ่านวิกฤติไปได้"

เพราะเมืองไทยไม่เคยมีนายกฯ หญิงมาก่อน พอยิ่งลักษณ์เป็นนายกฯ ก็เกิดหาอุทกภัย เลยถูกวิจารณ์ว่าขัดกับดวงเมือง

"เข้าใจว่าจะเป็นเรื่องของความเห็นต่าง ความคิด ไม่ใช่ว่าเป็นกฎหมายตัว พอเกิดขึ้นแล้วมาพูดก็ถูกทั้งนั้นแหละ อาตมาว่าเชื่อกฎธรรมดีกว่า"

คำพยากรณ์ของโหราศาสตร์สอดคล้องกับนักวิชาการด้านสิ่งแวดล้อม ที่ออกมาเตือนว่าปีหน้าประเทศไทยจะเจอภัยธรรมชาติหนักกว่าเดิม

"โหราศาสตร์เขาว่าไว้อย่างนั้น ด้านธรณีวิทยาเขาก็สรุปกันไว้อย่างนั้น เนื่องจากก็เป็นเรื่องของศาสตร์ ศาสตร์ทุกศาสตร์ถ้านำมาใช้ให้เป็นก็เกิดประโยชน์ เพราะฉะนั้นเราก็ฟังไว้ และก็หาทางป้องกัน ถ้ามองว่าเราจะทำอะไรบ้าง ทั้งวาระแห่งชาติจะทำอะไรในเรื่องเหล่านี้ ขณะนี้ได้ทราบว่าเขากำลังเตรียมการอยู่ แต่มันจะได้ผลแค่ไหนเป็นอีกเรื่องหนึ่ง ในทางโหราศาสตร์และธรณีวิทยายกตรงกันว่าในปี 2555-2556 มันจะมีแผ่นดินไหว น้ำท่วมอีกครั้งหนึ่ง ยังไม่หมด วิกฤตการณ์อื่นๆ ในเรื่องดิน น้ำ ลม ไฟ ภัยธรรมชาติ และวิกฤตการณ์ทางด้านจิตใจของผู้คนในชาติในกลุ่มต่างๆ จะมีความคิดเห็นต่าง ความขัดแย้งที่ไม่ลงตัว และก็นำไปสู่ปัญหา ถ้าประสานประโยชน์ได้ก็ไม่ใช่เป็นไร ถ้าเขาไม่ทำนายไว้มันเตือนไว้ ก็คิดว่าคงไม่เป็นไร แต่ถ้าได้ระมัดระวังไว้ มันก็จะทำให้น้ำเอามาประกอบในการตัดสินใจว่าอะไรควรไม่ควรอย่างไร ให้ร้ายกลายเป็นดี ผ่อนหนักเป็นเบาได้ จะได้หาทางปรับปรุงแก้ไขได้"

//////////

มงคลชีวิต 2555

ชีวิตของมนุษย์ในโลกนี้มี เหตุ และ ปัจจัย ให้เกิด ผล 2 ประการ คือ

1.เหตุปัจจัยดี ย่อมอำนวยให้เกิดผลดี ภาษาพระเรียกว่า มงคล คือ โชคดี ได้แก่ ความสะดวก ไร้อุปสรรคและภัยอันตราย ความสำเร็จ ความเจริญก้าวหน้า และความสุขสวัสดิ์

2.เหตุปัจจัยไม่ดี ย่อมอำนวยให้เกิดผลไม่ดี ภาษาพระเรียกว่า อัปมงคล คือ เคราะห์ร้าย อุปสรรคปัญหา ไม่ประสบความสำเร็จ ไม่เจริญก้าวหน้า มีความทุกข์ความเดือดร้อน

ทุกคนต้องการ มงคล และไม่ต้องการ อัปมงคล

พระพุทธเจ้าทรงแสดงหลักการไว้ว่า ผู้ปรารถนา อุดมมงคลพึงปฏิบัติดังนี้ คือ

1.ไม่คบคนพาล 2.คบบัณฑิต 3.บูชาคนที่ควรบูชา 4.อยู่ในถิ่นที่มีสิ่งแวดล้อมดี 5.ทำดีเตรียมพร้อมไว้เสมอ 6.ตั้งตนไว้ชอบ

7.ใส่ใจสดับรับฟังค้นคว้าหาความรู้อยู่เสมอ 8.ชำนาญในวิชาชีพของตน

9.ได้ฝึกอบรมตนไว้ดี 10.รู้จักใช้คำพูดให้เป็นผลดี 11.บำรุงมารดาบิดา

12.สงเคราะห์บุตร 13.สงเคราะห์ภรรยา 14.การทำงานไม่อาภูล

15.รู้จักบริจาคสงเคราะห์ 16.ดำรงตนอยู่ในศีลธรรม 17.สงเคราะห์ญาติ

18.การทำงานไม่มีโทษ 19.เว้นจากความชั่ว 20.เว้นการดื่มน้ำเมา

- 21.ไม่ประมาทในธรรมทั้งหลาย 22.รู้จักคุณค่าของบุคคล สิ่งของ สถานที่ และกิจการ
23.สุภาพอ่อนน้อมถ่อมตน 24.พอใจในความสำเร็จของตน 25.มีความกตัญญู 26.แสวงหาความรู้ที่ดีมีสาระ 27.มีความหนักแน่นอดทน 28.เป็นผู้ว่าง่ายสอนง่าย
29.เยียมเยื่อนท่านผู้สงบกิเลส 30.สนทนาแลกเปลี่ยนความรู้ความดีที่เป็นประโยชน์เสมอ
31.รู้จักควบคุมตนไม่ปรนเปรอตามใจอยาก 32.รู้จักควบคุมตนในทางกามารมณ์
33.เข้าใจในความจริงของชีวิต 34.ทำพระนิพพานให้แจ้ง 35.ถูกโลกธรรมจิตไม่หวั่นไหว
36.จิตไร้เศร้า 37.จิตปราศจากธุลี 38.จิตเกษม

มนุษย์ทั้งหลาย เมื่อปฏิบัติในมงคลเช่นนี้แล้ว ย่อมไม่ปราศัยในที่ทุกสถาน ย่อมถึงความสวัสดิ์ ในที่ทั้งปวง คือย่อมบรรลु อุดมมงคล สมกับการประพฤติปฏิบัติ
ขอความปลอดภัย ความสำเร็จและความสุข สวัสดิ์ในชีวิต จงบังเกิดแก่ท่านสาธุชนทั้งหลาย ตลอดปีใหม่ 2555 ทุกประการเทอญ

พระพรหมวชิรญาณ

กรรมการมหาเถรสมาคม

เจ้าอาวาสวัดยานนาวา กรุงเทพมหานคร